

Sygn. akt I Ns 421/16

POSTANOWIENIE

wstępne

Dnia 28 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Sylwia Piasecka

Protokolant sekretarz sądowy Grażyna Pałubicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 lutego 2018 roku w Człuchowie

sprawy z wniosku K. P.

z udziałem R. M. (1)

o podział majątku wspólnego

p o s t a n a w i a :

ustalić, że udziały wnioskodawczynie K. P. i uczestnika postępowania R. M. (1) w majątku wspólnym są równe.

Sygn. akt I Ns 421/16

UZASADNIENIE

Wnioskodawczynie – K. M., obecnie P., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata, wniosła o podział majątku wspólnego jej i uczestnika postępowania R. M. (1), w skład którego wchodziły rzeczy ruchome szczegółowo wymienione we wniosku, oszczędności zgromadzone na rachunkach bankowych uczestnika postępowania w wysokości 220.000,00 złotych oraz nakłady z majątku wspólnego na majątek odrębny uczestnika postępowania.

W piśmie procesowym z dnia 30 sierpnia 2017 roku uczestnik postępowania R. M. (1), reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym uczestników postępowania w proporcji 80% - uczestnik postępowania R. M. (1) i 20% - wnioskodawczynie K. P..

W uzasadnieniu wniosku wskazał, że w trakcie małżeństwa wyłącznie on pracował zarobkowo, w tym od pewnego czasu za granicą. Jednocześnie podkreślił, że innym źródłem dochodów małżonków były dochody z gospodarstwa rolnego będącego własnością uczestnika postępowania. Przez okres trwania małżeństwa wyłącznie na uczestniku postępowania spoczywał ciężar utrzymania rodziny i jego wysiłkiem powstawał majątek wspólny. Wnioskodawczynie natomiast zajmowała się dziećmi, ale nie tylko ona wyłącznie. Wnioskodawczynie w niewielkim zakresie pracowała w gospodarstwie rolnym i w domu.

W odpowiedzi na wniosek wnioskodawczynie K. P. wniosła o oddalenie wniosku w zakresie ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym, jako bezzasadnego oraz ustalenie, iż uczestnicy postępowania R. M. (1) i K. P., mają równe udziały w majątku wspólnym.

W uzasadnieniu wskazała, że żądanie ustalenia nierównych udziałów jest instytucją wyjątkową, znajdującą zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy jeden z małżonków w sposób rażący lub uporczywy, pomimo posiadanych sił i możliwości zarobkowych, nie przyczynia się odpowiednio do swoich możliwości do powstania majątku wspólnego.

Podkreśliła, że sprawa rozwodowa stron zakończyła się rozwiązaniem małżeństwa z winy obojga stron, jak również, że uczestnik postępowania R. M. (1) nigdy nie zarzucał małżonce bierności w prowadzeniu wspólnego gospodarstwa domowego. Wręcz przeciwnie wskazywał, iż wobec nieobecności spowodowanej pracą poza granicami kraju, wnioskodawczyni zajmowała się domem i obejściem, pomagała w pracy w gospodarstwie rolnym, remontowała dom, gotowała i sprawowała opiekę nad dziećmi. Wnioskodawczyni K. P. podniosła nadto, że z uwagi na trudną sytuację materialną, strony w 2012 roku podjęły decyzję o wyjeździe uczestnika postępowania do pracy na terenie S., gdzie pracował już ojciec wnioskodawczyni i miał zapewnioną pracę oraz mieszkanie dla uczestnika postępowania. W 2013 roku do uczestnika postępowania w S. dojechała wnioskodawczyni wraz z dwójką dzieci.

Wnioskodawczyni – K. P. zaprzeczyła również aby to wyłącznie uczestnik postępowania z tytułu jego zatrudnienia przyczynił się do powstania majątku wspólnego, zaspokajał potrzeby rodziny, w tym w zakresie opieki i wychowania małoletnich dzieci stron postępowania, jak również aby trwonila pieniądze na drogie ubrania, usługi fryzjerskie, makijaże czy kosmetyki.

Wnioskodawczyni zaznaczyła nadto, że uczestnik postępowania w trakcie trwania małżeństwa zawsze sprzeciwiał się podjęciu zatrudnienia przez wnioskodawczynię, argumentując, iż to on jest głową rodziny, jest o nią zazdrosny, a miejsce kobiety jest w domu, przy dzieciach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni K. P. i uczestnik postępowania R. M. (1) zawarli związek małżeński w dniu 23 czerwca 2007 roku przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w R..

Wyrokiem z dnia 23 czerwca 2015 roku Sąd Rejonowy w Człuchowie, w sprawie III RC 105/15, ustanowił rozdzielną majątkową z dniem 27 marca 2015 roku.

Wyrokiem z dnia 9 lutego 2017 roku Sąd Okręgowy w Słupsku, w sprawie I RC 738/14, rozwiązał przez rozwód związek małżeński uczestników postępowania orzekając, że winę za rozkład pożycia ponoszą obie strony.

Wnioskodawczyni w dniu 9 września 2017 roku zawarła związek małżeński z M. P. i przyjęła nazwisko P..

bezsporne, nadto dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 23 czerwca 2015 roku k. 10.

Uczestnik postępowania R. M. (1) od 2005 roku był właścicielem nieruchomości zabudowanej położonej w G., stanowiącej gospodarstwo rolne.

Po zawarciu związku małżeńskiego wnioskodawczyni i uczestnik postępowania zamieszkali na tej nieruchomości. Początkowo zajęli oni dolną część nieruchomości, która zamieszkiwana była również przez rodziców uczestnika postępowania E. i A. M. (1).

bezsporne

W chwili zawarcia związku małżeńskiego uczestnik postępowania R. M. (1) od dłuższego czasu pracował w firmie (...), natomiast wnioskodawczyni nie pracowała zawodowo i zajmowała się swoją małoletnią córką J. z poprzedniego związku i prowadzeniem wspólnego gospodarstwa domowego.

Dochód rodziny stanowiło wynagrodzenie uczestnika postępowania w wysokości około 1.300,00 - 1.400,00 złotych miesięcznie oraz dochód z jego gospodarstwa rolnego. Wnioskodawczyni otrzymywała alimenty na małoletnią J..

Pod koniec 2009 roku uczestnicy postępowania wspólnie podjęli decyzję aby uczestnik postępowania R. M. (1) wyjechał do pracy za granicę, do S.. Wnioskodawczyni wraz z J. i wspólnym małoletnim dzieckiem stron postępowania pozostała w P..

Zarobki uczestnika postępowania w S. oscyływały w granicach 23.000 – 25.000 koron i były przelewane na konto, do którego wnioskodawczyni posiadała dostęp. Uczestnik postępowania nie kontrolował stanu konta, nie ustalał co działo się z pieniędzmi. Natomiast gdy na koncie były ruchy, to wnioskodawczyni przedstawiała uczestnikowi rachunki.

W S. uczestnik postępowania pobierał również świadczenie na dzieci, które odkładał.

bezsporne, nadto wyjaśnienia wnioskodawczyni K. P. 00:11:10 k. 167v, 00:11:10 k. 168, wyjaśnienia uczestnika postępowania R. M. 00:28:50 k. 168, 00:28:50 k. 168v.

Podczas pobytu uczestnika postępowania R. M. (1) w S. wnioskodawczyni wychowywała i sprawowała opiekę nad dziećmi, a nadto nadzorowała remont poddasza, który finansowany był z pieniędzy zarobionych przez uczestnika postępowania w S..

Uczestnik postępowania R. M. (1) nie miał żadnych zastrzeżeń do wnioskodawczyni co do sprawowanej opieki nad małoletnimi dziećmi, zajmowania domem oraz nie robił jej zarzutu z powodu braku zatrudnienia.

Wnioskodawczyni spotykała się ze znajomymi. O spotkaniach tych uczestnik postępowania był informowany przez wnioskodawczynię i nigdy nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń. Podczas pobytów w kraju uczestnik postępowania również spotykał się z tym towarzystwem.

bezsporne, nadto dowód: zeznania świadka E. M. 01:35:59 k. 170v, D. R. 00:07:14 k. 199, A. B. 00:29:18, 00:31:22 k. 200v, J. J. 01:12:02 k. 202.

W 2013 roku wnioskodawczyni K. P. wraz z małoletnimi dziećmi wyjechała do uczestnika postępowania, do S.. Tam zajmowała się domem, dziećmi i uczęszczała do szkoły. Wnioskodawczyni podczas pobytu w S. pobierała świadczenia rodzinne i macierzyńskie.

bezsporne, nadto dowód: zeznania świadka D. R. 00:12:17, 00:17:04 k. 200, A. B. 00:31:22 k. 200v, J. J. 01:16:47 k. 202.

W 2014 roku w związku stron postępowania pojawiły się problemy i wówczas wnioskodawczyni, na przełomie czerwca/lipca 2014 roku, wróciła z dziećmi do P.. Początkowo zamieszkała w nieruchomości stanowiącej własność uczestnika postępowania, w wyremontowanej części na poddaszu. Jednakże konflikt z teściową spowodował, że wnioskodawczyni wraz z małoletnimi dziećmi, wyprowadziła się do swoich rodziców.

bezsporne

Sąd zważył co następuje:

W przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy uznał zgodnie z treścią przepisu art. 567 § 2 k.p.c., że celowe jest rozstrzygnięcie o zasadności żądania ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym w drodze postanowienia wstępnego.

Zgodnie z regułą przewidzianą przez prawo w treści art. 43§1 krio udział małżonków w majątku wspólnym jest równy. Zasada ta ujęta jest w szerokim znaczeniu, ponieważ dotyczy nie tylko sytuacji w chwili zniesienia wspólności, ale ponadto wskazuje, że małżonkowie w czasie trwania wspólności tworzą majątek wspólny, do którego mają równe uprawnienia, mające w czasie trwania wspólności nierozdzielny (niesamodzielny) charakter. Cytowany przepis dotyczy w istocie po pierwsze, czasu, w którym istnieje jeszcze majątek wspólny małżonków – i wtedy udział każdego z małżonków w majątku wspólnym jest bezułamkowy. Po drugie, odnosi się do czasu po ustaniu wspólności, kiedy nie ma już majątku wspólnego, a więc ściśle rzecz biorąc nie mogą istnieć udziały w „nieistniejącym” de iure majątku, natomiast w skład majątków, należących do każdego z małżonków, wchodzi „samodzielne” udziały we wszystkich przedmiotach, które w czasie wspólności tworzyły majątek wspólny. Udziały te mają postać ułamków o wartościach,

co do zasady, liczbowych równych (por. także postanowienie SN z dnia 13 września 2012 r., V CSK 408/11, LEX nr 1223738).

Wyjątkiem od powyższej reguły jest art. 43 § 2 k.r.o., który przewiduje możliwość ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym. Koniecznym jest jednak aby zaistniały przesłani wskazane w cytowanym przepisie, a mianowicie istnienie ważnych powodów oraz uwzględnienie stopnia, w którym każdy z małżonków przyczynił się do powstania majątku wspólnego. Podkreślić przy tym należy, że w/w przesłanki muszą wystąpić łącznie.

Przez przyczynienie się do powstania majątku wspólnego rozumie się całokształt starań każdego z małżonków o założoną przez nich rodzinę i zaspokojenie jej potrzeb, a więc nie tylko wysokość zarobków czy innych dochodów osiąganych przez każdego z nich, lecz także i to, jaki użytek czynią oni z tych dochodów, czy gospodarują nimi należycie i nie trwonią ich w sposób lekkomyślny (por. J. S. Piątowski, *Udziały małżonków*, s. 291). Ponadto o stopniu przyczynienia się każdego z małżonków świadczą nie tylko osiągnięcia czysto ekonomiczne, lecz także nakład osobistej pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym (art. 47 § 2 k.r.o.). Tak więc w sytuacji, często występującej w należycie funkcjonującej rodzinie, gdy jeden z małżonków oddawał się pracy zarobkowej i staraniom o powstanie lub powiększenie majątku wspólnego, drugi zaś poświęcał swój czas wychowaniu dzieci i prowadzeniu wspólnego gospodarstwa domowego, odciążając w ten sposób współmałżonka i ułatwiając mu osiąganie dochodów, najczęściej uzasadnione okaże się przekonanie, iż małżonkowie w równej mierze przyczynili się do powstania majątku wspólnego i że już z tego względu nie wchodzi w rachubę możliwość ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym. Do oceny zatem stopnia przyczynienia się każdego z małżonków do powstania majątku wspólnego nie mają przesądzającego znaczenia wyliczenia czysto rachunkowe. Ocena ta bowiem najczęściej może mieć charakter jedynie przybliżony, a w konsekwencji różny stopień przyczynienia się każdego z małżonków może uzasadnić ustalenie nierównych udziałów wtedy, gdy różnica jest istotna i wyraźnie uchwytana.

Dalszą konieczną przesłanką dopuszczalności ustalenia nierównych udziałów proporcjonalnie do stopnia przyczynienia się każdego z małżonków do powstania majątku wspólnego jest wykazanie, że za takim rozstrzygnięciem przemawiają ważne powody, **oceniane z punktu widzenia zasad współżycia społecznego**, tzn. że otrzymanie przez jednego z małżonków korzyści z tej części majątku wspólnego, do której powstania on się nie przyczynił, pozostawałoby w sprzeczności z tymi zasadami. Nie jest możliwe zdefiniowanie pojęcia ważnych powodów, o tym bowiem, czy istnieją one w konkretnej sprawie, decyduje ocena całokształtu okoliczności danej sprawy. Ważnym powodem odstąpienia od zasady równych udziałów może być w szczególności naganne postępowanie małżonka, przeciwko któremu **skierowane jest żądanie** ustalenia nierównych udziałów, polegające na tym, że w sposób rażący lub uporczywy nie przyczynił się on do powstania majątku wspólnego stosownie do swych sił i możliwości zarobkowych (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 listopada 1973 roku, III CRN 227/73, OSN 1974, Nr 11, poz. 189). Najczęściej sytuacja taka istnieje w wypadku porzucenia przez małżonka rodziny, zdarza się jednak, że także przy wspólnym pożyciu małżonków jeden z nich w sposób naganny, zaniedbując swe obowiązki względem rodziny, nie przyczynia się do powstania majątku wspólnego.

Zatem z reguły uzasadnione jest ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym w wypadku zawinonego przyczynienia się małżonka do powstania tego majątku w mniejszym stopniu, niżby to wynikało z jego możliwości.

Podkreślić należy również, że art. 43 § 2 k.r.o. nie dotyczy każdej faktycznej nierówności przyczynienia się do powstania majątku wspólnego, lecz tylko wypadków gdy małżonek przeciwko któremu skierowane jest żądanie ustalenia nierównego udziału, w sposób rażący lub uporczywy nie przyczynia się do powstania dorobku stosownie do posiadanych sił i możliwości zarobkowych. Poza tym, ocena ważnych powodów ustalenia nierównych udziałów musi być kompleksowa i należy mieć na uwadze całokształt postępowania małżonków w czasie trwania wspólności majątkowej. Fakt, uzyskiwania przez jednego z małżonków wyższych dochodów wobec drugiego małżonka jak również pozostawanie przez jednego z małżonków czasowo bez pracy, nie może stanowić, podstawy do uznania za zasadne, przyczyniania się w różnym stopniu do powstania majątku wspólnego byłych małżonków.

Ciężar dowodzenia przesłanek zastosowania tej wyjątkowej regulacji spoczywa na tym, kto wywodzi z niej korzystne skutki prawne (art. 6 k.c.).

Zatem, skoro w niniejszej sprawie uczestnik postępowania R. M. (1) wniósł o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym, to na nim spoczywał obowiązek wykazania łącznego wystąpienia przesłanek uzasadniających uwzględnienie wniosku.

Uczestnik postępowania R. M. (1) swoje żądanie w zakresie ustalenia nierównych udziałów oparł na twierdzeniu, że to na nim wyłącznie spoczywał ciężar utrzymania rodziny i jego wysiłkiem powstawał majątek wspólny, ponieważ tylko on pracował zarobkowo, w tym od pewnego czasu za granicą, jak również, że innym źródłem dochodów małżonków były dochody z gospodarstwa rolnego będącego własnością uczestnika postępowania. Wnioskodawczyni w trakcie trwania wspólności majątkowej i małżeństwa zajmowała się natomiast dziećmi, ale nie tylko ona wyłącznie oraz w niewielkim zakresie pracowała w gospodarstwie rolnym i w domu. Natomiast w toku postępowania dotyczącego rozpoznania wniosku o ustalenie nierównych udziałów, uczestnik postępowania R. M. (1) podnosił również, że wnioskodawczyni trwonila wspólny majątek i udzielała pożyczek z jego konta, a nadto prowadziła towarzyski tryb życia.

Powyższe okoliczności, w szczególności w zakresie wyłącznej pracy zarobkowej uczestnika postępowania, nie były kwestionowane przez wnioskodawczynię K. P., która przyznała, że faktycznie uczestnik postępowania pracował zarobkowo, natomiast ona zajmowała się dziećmi i prowadzeniem gospodarstwa domowego.

Ponadto zarówno wnioskodawczyni, jak i uczestnik postępowania zgodnie przyznali, że R. M. (1) nigdy nie miał żadnych zastrzeżeń co do sposobu sprawowania opieki nad dziećmi i prowadzeniem gospodarstwa domowego przez wnioskodawczynię (wyjaśnienia wnioskodawczyni K. P. 00:20:13, 00:22:16 k. 168, wyjaśnienia uczestnika postępowania R. M. 00:24:36 k. 168). Wnioskodawczyni podkreśliła również, że uczestnik postępowania nie należał aby pracowała zawodowo, albowiem podjęcie pracy miało nastąpić dopiero gdy dzieci będą większe (wyjaśnienia wnioskodawczyni K. P. 00:20:13 k. 168), a nadto, że taki model rodziny strony postępowania ustaliły wspólnie. Okoliczności te zresztą nie były kwestionowane przez uczestnika postępowania, dlatego też, Sąd biorąc pod uwagę okoliczności sprawy uznał je za przyznane.

Wobec powyższego, w ocenie Sądu, nie zasługują na wiarę zeznania świadka A. P. (1), albowiem pozostają one w sprzeczności z wyjaśnieniami samego uczestnika postępowania R. M. (1) (dowód: zeznania świadka A. P. 00:35:31 k. 168v), a nadto są wewnętrznie sprzeczne, albowiem świadek ten w jednej części zeznań wskazuje, że wnioskodawczyni robiła jedzenie dla siebie i dzieci, a następnie, że niczym się nie zajmowała i prowadziła życie towarzyskie (dowód: zeznania świadka A. P. 00:32:00 k. 168v, 00:35:31 k. 168v) oraz zeznania świadka K. A. (1), która zeznała, że wnioskodawczyni niczym się nie zajmowała i świadek najczęściej widziała, że dziadkowie zajmują się dziećmi (dowód: zeznania świadka 02:13:38 k. 172). Należy przy tym podkreślić, że świadek ten widywał wnioskodawczynię i uczestnika postępowania jedynie w weekendy, albowiem do 2009 roku pracował w szkole do południa, a jedynie weekendy spędzał w G. (dowód: zeznania świadka K. A. 02:13:38 k. 172). Niewątpliwym natomiast jest, że w tym czasie również uczestnik postępowania przebywała w P., a zatem on również mógł sprawować opiekę nad małoletnimi dziećmi.

Należy również zauważyć, że skoro uczestnicy postępowania mieszkali na nieruchomości uczestnika postępowania, wspólnie z jego rodzicami, którzy przekazali synowi gospodarstwo rolne i przez okres około pół roku, gdy remontowane było poddasze budynku, prowadzili oni z nimi wspólne gospodarstwo domowe, wspólnie gotowali w jednej kuchni, to dziadkowie, do czasu wyjazdu wnioskodawczyni K. P. wraz z dziećmi do uczestnika postępowania R. M. (1) do S., pomagali w opiece nad małoletnimi dziećmi, bawili się z nimi i spędzali czas. Okoliczność ta zresztą nie była kwestionowana przez wnioskodawczynię K. P., dlatego też Sąd uznał ją za przyznaną zgodnie z treścią art. 230 kpc.

W ocenie Sądu, uczestnik postępowania R. M. (1), nie wykazał jednak aby fakt pomocy w wychowaniu i opiece nad wnukami przez dziadków, miał jakikolwiek wpływ na majątek wspólny uczestników postępowania, w szczególności negatywny, polegający na jego uszczupleniu.

Nie wynika to również z zaferowanego materiału dowodowego w postaci zeznań świadków D. P. (1), E. M. (2) i A. M. (1), którzy jedynie potwierdzili okoliczność zajmowania się małoletnimi przez wnioskodawczynię (dowód: zeznania świadka D. P. 01:07:39 k. 169v, E. M. 01:45:43 k. 171, A. M. 01:53:08 k. 171v, K. A. 02:23:48 k. 172v) oraz pomocy w zajmowaniu się małoletnimi wnukami przez dziadków, w czasie gdy wnioskodawczyni jeździła z babcią do lekarza i na zakupy (dowód: zeznania świadka E. M. 01:35:59 k. 170v, S. A. 02:26:40 k. 172v) lub podczas zabaw (dowód: zeznania świadka K. A. 02:13:38 k. 172, S. K. 02:34:29 k. 173). Ponadto w opiece nad małoletnimi dziećmi pomagali również rodzice wnioskodawczyni K. M..

Istotnym jest także, że gdy wnioskodawczyni wyjechała wraz z małoletnimi dziećmi do uczestnika postępowania R. M. (1), do S., to majątkiem odrębnym uczestnika postępowania w postaci gospodarstwa rolnego, zajmowali się rodzice uczestnika postępowania – E. i A. M. (1). Natomiast wnioskodawczyni podczas pobytu w S. zajmowała się domem i dziećmi, przygotowywała posiłki dla uczestnika postępowania oraz pobierała naukę języka szwedzkiego. Okoliczności powyższe zostały zresztą potwierdzone przez samego uczestnika postępowania R. M. (1).

Uczestnik postępowania R. M. (1) w toku postępowania prowadzonego w przedmiocie rozpoznania wniosku podniósł, że wnioskodawczyni wydawała dużo pieniędzy i udzielała pożyczek z jego konta.

Należy jednak zauważyć, że uczestnik postępowania R. M. (1) nie tylko nie sprecyzował dokładnie na co wnioskodawczyni przeznaczała te znaczne kwoty i w jakich wysokościach oraz jaki wpływ takie zachowanie wnioskodawczyni miało na majątek wspólny stron postępowania, jak również nie wykazał aby faktycznie wydawanie wspólnych funduszy miało przymiot trwonienia wspólnego majątku, a nadto aby udzielała ona pożyczek osobom trzecim bez wiedzy i zgody uczestnika postępowania.

Uczestnik postępowania R. M. (1) sam natomiast przyznał, że wnioskodawczyni miała nieograniczony dostęp do konta, a on nie kontrolował tego konta i nie ustalał co dzieje się z pieniędzmi, jak również, że wnioskodawczyni przedstawiała mu rachunki, gdy widział on ruchy na koncie (wyjaśnienia uczestnika postępowania R. M. 00:28:50 k. 168, 00:28:50 k. 168v). Ponadto zarówno uczestnik postępowania, jak i wnioskodawczyni zgodnie wyjaśnili, że środki finansowe pochodzące z pracy uczestnika postępowania w S., przeznaczane były na utrzymanie rodziny oraz remont i zaadaptowanie na część mieszkalną poddasza, w którym uczestnicy postępowania ostatecznie zamieszkali (wyjaśnienia wnioskodawczyni K. P. 00:14:48, 00:17:58 k. 168, uczestnika postępowania R. M. 00:28:50 k. 168v).

W ocenie Sądu, uczestnik postępowania nie wykazał również, aby zgłaszał wnioskodawczyni jakiegokolwiek zastrzeżenia czy też uwagi co do sposobu dysponowania wspólnymi funduszami, a w szczególności aby podejmował jakiegokolwiek działania mające na celu ograniczenie tego dostępu do konta w celu uniemożliwienia wnioskodawczyni korzystania ze środków finansowych ponad miarę. Niewątpliwym natomiast jest, że zablokowanie dostępu do konta nastąpiło dopiero w połowie roku 2014, kiedy to strony rozstały się.

Powyższe okoliczności nie znajdują potwierdzenia w zaferowanym przez uczestnika postępowania materiale dowodowym w postaci zeznań świadków. Słuchani bowiem świadkowie albo nie posiadali żadnej wiedzy na temat zastrzeżeń uczestnika postępowania R. M. (1) do wnioskodawczyni K. P. co do nadmiernego dysponowania wspólnymi środkami finansowymi, udzielania pożyczek, ich wysokości i osób, którym były one udzielane, albo wszelkie informacje na ten temat mieli od samego uczestnika postępowania (dowód: zeznania świadka D. P. 01:13:15 k. 170, E. M. 01:39:02 k. 171, A. M. 02:01:43 k. 171v, K. A. 02:21:56 k. 172v, S. A. 02:33:20 k. 173, S. K. 02:41:41 k. 173, A. B. 00:29:18 k. 200v). Jedynie świadek J. J. (2) i D. R. (2) zeznali, że uczestnik postępowania nie miał zastrzeżeń co do dysponowania pieniędzmi, które wysyłał (dowód: zeznania świadka D. R. 00:09:54 k. 199v, J. J. 01:08:54 k. 202). Sąd uznał zeznania tych świadków za wiarygodne, albowiem są one spójne i wzajemnie się uzupełniają. Ponadto nie

były one kwestionowane przez uczestnika postępowania R. M. (1) i korelują z jego wyjaśnieniami dotyczącymi braku kontroli konta i zastrzeżeń na co ewentualnie wydatkowane są wspólne środki finansowe.

W ocenie Sądu, znamienym jest również zachowanie samego uczestnika postępowania, który pomimo, że posiadał wiedzę na temat dysponowania przez wnioskodawczynię wspólnymi środkami finansowymi ponad miarę, to nie podjął on żadnych działań mających na celu zapobieżenie takiemu postępowaniu, a wręcz przeciwnie nie kontrolował wspólnego konta. Zatem akceptował taki stan rzecz.

Istotnym jest również, że uczestnik postępowania R. M. (1) przyznał, iż środki finansowe w postaci zasiłków rodzinnych, które zostały przyznane w S., odkładał na konto dla zabezpieczenia dzieci, również gdy strony rozstały się i nie zwrócił tych pieniędzy wnioskodawczyni (wyjaśnienia uczestnika postępowania R. M. 00:28:50 k. 168v).

W ocenie Sądu, podnoszona natomiast przez uczestnika postępowania R. M. (1) okoliczność, że wnioskodawczyni K. P. w niewielkim zakresie pracowała w gospodarstwie rolnym i w domu, nie stanowi podstawy do ustalenia nierównych udziałów w przyczynieniu się do powstania majątku wspólnego. Należy bowiem zauważyć, że z wyjaśnień uczestnika postępowania absolutnie nie wynika w jakim zakresie takie zachowanie wnioskodawczyni miałyby mieć negatywny wpływ na majątek wspólny stron postępowania.

Okoliczność ta nie wynika również z zeznań świadków A. P. (1), D. P. (1), E. M. (4), K. A. (1), S. A. (2) i S. K. (2), którzy zgodnie zeznali jedynie, że wnioskodawczyni K. P. nie pracowała na gospodarstwie (dowód: zeznania świadka A. P. 00:55:56 k. 169, D. P. 01:15:28, 01:18:56, 01:22:03 k. 170, E. M. 01:35:59 k. 170v, 01:45:53 k. 171, K. A. 02:17:05 k. 172, 02:22:18 k. 172v, S. A. 02:26:40, 02:31:36 k. 172v, 02:32:48 k. 173, S. K. 02:42:41 k. 173).

W ocenie Sądu zeznania powyższych świadków nie zasługują na wiarę albowiem nie wynika z nich jednoznacznie, aby takie zachowanie wnioskodawczyni, miało jakikolwiek negatywny wpływ na majątek wspólny stron postępowania. Ponadto świadkowie w większości są osobami bliskimi i zaprzyjaźnionymi z uczestnikiem postępowania lub jego rodzicami, a zatem w ocenie Sądu, przyjęli oni linię obrony korzystną dla uczestnika postępowania. Istotnym jest nadto, że część z nich nie przebywała cały czas na terenie gospodarstwa rolnego, ponieważ pracowała zawodowo, a zatem nie wiedziała jakie czynności wnioskodawczyni wykonywała w ciągu dnia, albo też informacje na ten temat posiadali od matki uczestnika postępowania E. M. (2).

Istotnym jest również, że wnioskodawczyni K. P. w ciągu dnia sprawowała opiekę nad małoletnimi dziećmi, jak również, że przedmiotową nieruchomość zamieszkiwali również rodzice uczestnika postępowania – E. i A. M. (1), którzy już po przepisaniu na syna R. M. (1) gospodarstwa rolnego, pomagali mu w pracach polowych i prowadzeniu tego gospodarstwa. Dlatego też, w ocenie Sądu, brak czynnego udziału wnioskodawczyni w pracach na terenie gospodarstwa rolnego, absolutnie nie miał wpływu na jego nieprawidłowe funkcjonowanie.

W ocenie Sądu, okolicznością uzasadniającą uwzględnienie wniosku uczestnika postępowania R. M. (1), nie może być również podnoszona przez niego, ale dopiero w toku rozpoznania tego wniosku, a nie w jego uzasadnieniu, okoliczność, że wnioskodawczyni prowadziła życie towarzyskie polegające na spotkaniach ze znajomymi. Uczestnik postępowania nie wykazał bowiem, aby takie spotkania miały negatywny wpływ na majątek wspólny, a w szczególności na obowiązki związane z opieką nad małoletnimi dziećmi i prowadzeniem wspólnego gospodarstwa domowego, w czasie gdy uczestnik postępowania pracował i przebywał w S.. Co więcej uczestnik postępowania wiedział o spotkaniach wnioskodawczyni ze znajomymi, jak również podczas pobytów w P. sam spotykał się z tym towarzystwem.

Wobec powyższego, skoro uczestnik postępowania nie wykazał aby łącznie zostały spełnione przesłanki uzasadniające ustalenie nierównych udziałów w przyczynianiu się do powstania majątku wspólnego, to wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.